

Uz sākumlapu>Tiesību akti un judikatūra>**Valsts tiesību akti**

Valsts tiesību akti

Francija

Šajā sadaļā jūs atradīsiet pārskatu par dažādiem tiesību avotiem Francijā.

Tiesību avoti

Francijas tiesības galvenokārt veidotas no rakstiskām tiesību normām, ko sauc par **tiesību avotiem**. Tās var būt tiesību normas, kuras ir pārņemušas valstis vai kas ir pieņemtas valstu savā starpā, valsts līmenī, kā arī nacionālo vai starptautisko tiesu iestāžu judikatūra vai arī tādas lokālā līmenī atzītas tiesību normas kā rīkojumi, ko izdevušas pašvaldības vai specializētas organizācijas, piemēram, Ārstu kolēģija, tiesību normas, ko iedzīvotāji noslēguši savā starpā kā kolektīvā vienošanās vai līgumi un visbeidzot vienkāršas paražu tiesības.

Tas visas ir sakārtotas tiesību normu **hierarhiskā kārtībā**. Tāpēc attiecībā uz jaunajām tiesību normām:

jāievēro agrāk izdotās augstākā līmeņa tiesību normas,
ar tām var grozīt tāda paša līmeņa agrāk izdotas tiesību normas,
tās atceļ agrāk pieņemtās pretrunīgās tiesību normas.

Starptautisko tiesību avoti

Starptautiski līgumi un nolīgumi

Lai nolīgums Francijā stātos spēkā, vispirms to ratificē vai apstiprina un publicē. Atsevišķi nolīgumi Francijas tiesību sistēmā **piemērojami tieši**, taču citi **jāpielāgo** iekšējām tiesību normām.

Eiropas Savienības tiesības

Eiropas Savienības tiesību jēdziens attiecas uz Eiropas Savienības iestāžu pieņemtajām tiesību normām. Tās var būt rekomendācijas, atzinumi, regulas, lēmumi vai arī direktīvas.

Nacionālie tiesību avoti

Konstitucionālās tiesību normas

1958. gada 4. oktobra Konstitūcija;

1946. gada 27. oktobra Konstitūcijas preamble, kā arī 1789. gada 26. augusta Cilvēka un pilsoņa tiesību deklarācija un Republikas likumos atzīti pamatprincipi;

Konstitucionālajai padomei pirms to pasludināšanas iesniegtie organiskie likumi, paredzēti Konstitūcijas papildināšanai.

Tiesību normas ar likuma spēku

Parlamentā pieņemtais likums ir pakārtots Konstitūcijai. Pirms likumu pasludināšanas Konstitucionālā padome pārbauda saņemto **likumu konstitucionālo atbilstību** jeb apstiprina to atbilstību Konstitūcijai. Konstitucionālo padomi var sasaukt pēc Republikas prezidenta, premjerministra, Nacionālās asamblejas un Senāta priekšsēdētāju, vai sešdesmit deputātu vai sešdesmit senatoru pieprasījuma. Konstitucionālajā padomē var vērsties arī Valsts padome vai Kasācijas tiesa ar pieprasījumiem par spēka esošo tiesību aktu atcelšanu, ko iesniedz iesaistītās puses, kuras strīdus situācijā, kurā ir piemērojami šie tiesību akti, apstrīd tiesību aktu atbilstību tiesībām un brīvībām, ko garantē Konstitūcija.

Saskaņā ar Konstitūcijas 55. pantu, starptautiskajiem nolīgumiem, kurus ratificējusi Francija, ir lielāks juridisks spēks nekā likumiem. Administratīvais un tiesas tiesnesis novērš tāda likuma piemērošanu, kas nav atbilstīgs nolīgumam, neatkarīgi no tā, vai tas pieņemts pirms vai pēc attiecīgā likuma pieņemšanas.

Likumpamatoti tiesību akti

Rīkojumi

Saskaņā ar Konstitūcijas 38. pantu, **Valdība** savas programmas pildīšanai uz noteiktu laiku var lūgt Parlamentu tai piešķirt pilnvaras pildīt likumdevēja lomu. Šie rīkojumi ir formāli likumpamatoti akti, līdz tos ratificējis likumdevējs, un tos tātad var apstrīdēt administratīvajā tiesā līdz to ratifikācijai.

Noteikumi

Noteikumus iedala atkarībā no tā, kura iestāde tos ir izdevusi:

Republikas prezidenta vai premjerministra dekrēti (ja tos pieņemusi Ministru padome vai Valsts padome, tos var grozīt tikai tādā pašā kārtībā, kā tie ir pieņemti);

starpministriju vai ministriju rīkojumi;

reglamentējoša rakstura lēmumi, kurus pieņem no valsts atdalījušās (prefekts, mērs...) vai decentralizētas (komūna, departaments, reģions) iestādes.

Kolektīvas vienošanās

Darba kodekss nosaka vispārējās tiesību normas, kas piemērojamas attiecībā uz darba apstākļiem. Saskaņā ar šo kodeksu privātā sektora sociālie partneri (darba devēji un algoto darbinieku arodbiedrības) slēdz vienošanās un līgumus. Tajās atrunā visus nosacījumus, saistītus ar darbu un ar attiecīgajās struktūrās strādājošo sociālajām garantijām (pārstrādes rūpniecība un tirdzniecība, kopmītnes jaunajiem darbiniekim, iestādes jautājumos par papildu pensijām...). **Kolektīvie līgumi** attiecas vienīgi uz konkrētu jomu (algas, darba laiks...). Kolektīvos līgumus un vienošanās var noslēgt konkrētā nozarē (visos uzņēmumos, kas noteiktā teritorijā nodarbojas ar viena veida aktivitātēm), uzņēmumā vai iestādē. Kolektīvās vienošanās var „paplašināt” Darba, sociālo attiecību, ģimenes lietu ministrija vai Lauksamniecības uz zivsaimniecības ministrija, un tā var arī tās attiecīnāt uz visām konkrētās nozares struktūrvienībām.

Tiesu un administratīvo tiesu judikatūra

Judikatūra var būt pārņemta no tiesām vai administratīvajām tiesām. Tiesu judikatūra interpretē tiesības, taču principā to piemēro tikai izskatīšanā esošai lietai. Administratīvo tiesu judikatūrai ir augstāks spēks nekā likumpamatotiem aktiem, jo ar to var atceļ noteikumus, taču tai ir zemāks spēks nekā tiesību aktiem ar likuma spēku.

Institucionālā sistēma

Likumdošanas process Francijā

